

TIBULLI ELEGIAE LIBER I, 2**ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Η δεύτερη ελεγεία του πρώτου βιβλίου των ποιημάτων του Τίβουλλου είναι επίσης αφιερωμένη στην Δηλία.

Α) Το ποίημα ξεκινά με μία εισαγωγή έξι στίχων (1-6), στους οποίους ο Τίβουλλος εικονίζει τον καταδικασμένο εξ αρχής σε αποτυχία έρωτά του για την παντρεμένη Δηλία, και γι' αυτό αναζητεί παρηγοριά μόνο στο κρασί.

Β) Τώρα (7-14) βρίσκεται εμπρός στο σπίτι της Δηλίας, και καταριέται την κλειστή και καλά φυλασσομένη πόρτα του σπιτιού της για το γεγονός ότι αυτή η 'πόρτα' είναι που του απαγορεύει την επικοινωνία με την αγαπημένη του Δηλία. Εκλιπαρεί την συγκεκριμένη πόρτα να τον λυπηθεί και να ανοίξει, για να δει την Δηλία· κι αν κάποτε είπε γι' αυτήν την πόρτα λόγια σκληρά, τώρα εύχεται γι' αυτήν ό,τι το καλύτερο.

Γ) Απευθύνεται στην ίδια την Δηλία (15-24), σαν να την είχε απέναντί του, και την καλεί να αγνοήσει και να παραβιάσει τους περιορισμούς που έχει βάλει ο απών τώρα σύζυγός της, και να βγει κρυφά για να τον συναντήσει, διότι η Αφροδίτη είναι πάντοτε βοηθός των ερωτευμένων γυναικών. Όμως η Αφροδίτη βοηθάει μόνο εκείνες τις γυναίκες που είναι αποφασισμένες να διεκδικήσουν τον έρωτά τους, κι όχι τις διστακτικές και αναποφάσιστες.

Δ) Η Αφροδίτη (25-33) βοηθάει όμως και τους ερωτευμένους άνδρες, και εν προκειμένω τον ίδιο τον ποιητή, από τους κακοποιούς της νύχτας, αλλά και από όποιες δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Ε) Ενημερώνει (34-41) όλους εκείνους τους τυχαίους περαστικούς διαβάτες του δρόμου, οι οποίοι μπορεί να τους δουν μαζί· αυτοί πρέπει να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό, διότι όσοι καταδίδουν στους συζύγους τις παράνομες ερωτικές σχέσεις των γυναικών του, τιμωρούνται από την Αφροδίτη.

Ζ) Απευθύνεται πάλι στην Δηλία (42-53), σαν να ήταν παρούσα, και την διαβεβαιώνει ότι ο σύζυγός της βρίσκεται υπό την επήρεια μαγικών φίλτρων, τα οποία του στερούν την δυνατότητα να εμπιστευθεί τις όποιες πιθανές καταγγελίες θα γίνουν για την παράνομη ερωτική της σχέση μαζί του. Και αυτά τα μαγικά φίλτρα τα έχει παρασκευάσει μία ικανότατη μάγισσα, της οποίας τα μάγια είναι απολύτως εγγυημένα με βάση τις εγνωσμένες ικανότητες που έχει αποδείξει στο παρελθόν ότι αυτή διαθέτει.

Η) Ο Τίβουλλος παρουσιάζει στην Δηλία (54-59) μαγικά τραγούδια που του έχει ήδη έτοιμα η μάγισσα, με τα οποία αυτή μπορεί να εξαπατήσει τον σύζυγό της. Όμως αυτά τα μαγικά 'ξόρκια' θα την προστατεύσουν μόνο αν η παράνομη ερωτική σχέση συναφθεί με τον ίδιο τον ποιητή, ενώ αν η Δηλία συνάψει παράνομη ερωτική σχέση με άλλον, τότε αυτά τα 'ξόρκια' θα είναι πλήρως ανενεργά.

Θ) Όμως ο Τίβουλλος (60-65) εκφράζει τους φόβους του όσον αφορά την εγγυημένη αποτελεσματικότητα αυτών των μαγικών τραγουδιών, διότι η συγκεκριμένη μάγισσα δεν μπόρεσε να τον βοηθήσει στο παρελθόν απαλλάσσοντάς τον από τον έρωτά του για την Δηλία, αν και δεν ήταν αυτή ακριβώς η επιθυμία του, αλλά αντιθέτως να τον βοηθήσει να ενδώσει εκείνη στις ερωτικές του προτάσεις.

Ι) Ο ποιητής (66-79) καταγγέλλει την σκληρή και ανέραστη συμπεριφορά του συζύγου της Δηλίας απέναντί της, καθώς την έχει εγκαταλείψει, προκειμένου να ακολουθήσει τα στρατεύματά του και την στρατιωτική του καριέρα στις μάχες. Αντιπαραβάλλει αυτήν την ερωτική αδιαφορία του συζύγου της Δηλίας με το δικό του θερμό ενδιαφέρον γι' αυτήν με όποιο κι αν είναι το κόστος.

Κ) Ζητεί συγχώρεση (80-87) από τις θεϊκές δυνάμεις για όσα ενδεχομένως απρεπή έχει πει στο παρελθόν, ή έχει κάνει. Υπόσχεται ότι είναι πρόθυμος να κάνει όσες θυσίες χρειαστεί ως αντιστάθμισμα για τα λάθη του.

Λ) Αμέσως (88-97) στρέφεται εναντίον όλων εκείνων των ηλικιωμένων, οι οποίοι τώρα τον ειρωνεύονται για τον ατυχή έρωτά του με την Δηλία. Τους δηλώνει πως οι χλευασμοί και οι ειρωνείες που τώρα εκτοξεύουν εναντίον του, αυτοί ακριβώς είναι που θα γυρίσουν εναντίον τους, διότι θα αποδειχθεί πως αν και ηλικιωμένοι,

συμπεριφέρονται απέναντι σε νεαρές κοπέλες σαν να ήταν νέοι κρύβοντας την ηλικίας τους και προσποιούμενοι τους νέους. Αυτή η συμπεριφορά τους θα προκαλέσει τον ψόγο και την κατηγορία των νεαρών γύρω τους.

Μ) Η ελεγεία ολοκληρώνεται (98-99) με την παράκληση του Τίβουλλου στην Αφροδίτη να λυπηθεί, ή αλλιώς να εκτιμήσει το γεγονός ότι ο ίδιος ήταν πάντοτε ένας πιστός δικός της ακόλουθος, και δεν είναι δυνατόν να τιμωρεί έτσι αυστηρά τους δικούς της πιστούς.